एवं तदैव सामन्ततुल्यः सो ऽभूद्विदूषकः ।
मोघा हि नाम जायेत महत्सूपकृतिः कुतः ॥ ५८ ॥
यांश्च प्राप नृपाद्ग्रामांस्तान्स सर्वान्महाशयः ।
तद्मठाश्रयिभिर्विप्रैः समं साधारणं व्यधात् ॥ ५९ ॥
तस्थौ च सेवमानस्तं राजानं स तदाश्रितः ।
भुञ्जानश्च सहान्यैस्तैर्ब्राह्मणैर्ग्रामसंचयं ॥ ६० ॥
काले गच्छति चान्ये ते सर्वे प्राधान्यमिच्छवः ।
नैव तं गणयामासुर्द्विजा धनमदोद्धताः ॥ ६१ ॥
विभिन्नैः सप्तसंख्याकैरेकस्थानाश्रयैर्मिथः ।
संघर्षात्तैरबाध्यन्त ग्रामा दुष्टैर्ग्रहैरिव ॥ ६२ ॥
उच्छृङ्खलेषु तेषासीदुदासीनो विदूषकः ।
अल्पसत्त्वेषु धीराणामवज्ञैव हि शोभते ॥ ६३ ॥
एकदा कलहासक्तान्दृष्ट्वा तानभ्युपाययौ ।
कश्चिच्चक्रधरो नाम विप्रः प्रकृतिनिष्ठुरः ॥ ६४ ॥
परार्थन्यायवादेषु काणो ऽप्यज्ञानदर्शनः ।
कुब्जो ऽपि वाचि सुस्पष्टो विप्रस्तानित्यभाषत । ६५ ॥
प्राप्ता भिक्षाचरैर्भूत्वा भवद्भिः श्रोत्रियं शठाः ।
तद्भाशयथ किं ग्रामानन्योऽन्यमसहिष्णवः ॥ ६६ ॥
विदूषकस्य दोषो ऽयं येन यूयमुपेक्षिताः ।
तदसंदिग्धमचिरात्पुनर्भिक्षां भ्रमिष्यथ ॥ ६७ ॥
वरं हि दैवायत्तैकबुद्धि स्थानमनायकं ।
न तु विप्लुतसर्वार्थं विभिन्नं बहुनायकं ॥ ६८ ॥
तदेकं नायकं धीरं कुरुध्वं वचसा मम ।
स्थिरया यदि कृत्यं वो धुर्यरक्षितया श्रिया ॥ ६९ ॥